29/10/2019

Слава храма Преподобне мати Параскеве у Рудници

Његово Преосвештенство Епископ жички г. Јустин началствовао је 27. октобра 2019. године евхаристијским сабрањем у храму Преподобне мати Параскеве у Рудници.

Саслуживали су архијерејски намесник студенички протонамесник Здравко Николић; протојереј Србољуб Стојковић, парох при храму Светог кнеза Лазара на Љубићу; јереј Милован Вучковић, парох трнавски; јереј Предраг Радојевић, парох бељачки; протођакон Александар Грујовић и ђакон Владимир Јовановић.

Свог архипастира са великом духовном радошћу дочекао је велики број мештана парохије рудничке и околине, свих узраста. Молитвеном сабрању су присуствовали и представници Војске, Полиције, као и ктитор храма на Копаонику г. Бојан Премовић.

Храм Преподобне мати Параскеве уједно је обележио јубилеј 60 година од освећења које је 1959. године извршио тадашњи Патријарх српски Герман.

Литургијско славље пропраћено је велелепним појањем појца Ивана Трајковића из Краљева и мешовитог хора из храма Светог кнеза Лазара на Љубићу код Чачка.

-Сабрали смо се у овоме светоме храму који данас слави 60 година од свога васпостављања, реновирања, припреме и давања храма онима који су потребити. Онима који траже реч Божју и траже место где ће главу склонити. Данас је много јубилеја које славимо, многа имена, многе светитеље, многе поуке и поруке смо чули у светом Јеванђељу. Главно за нас Србе јесте да у овој години славимо 800 година аутокефалности наше Цркве. Наша Црква данас слави Преподобну мати Параскеву која је заштитница овог храма. И много је поука данас Господ нама дао, рекао је владика Јустин и наставио:

-Када је апостол Павле, некадашњи Савле, гонитељ хришћана призван од Господа, почео је да ревнује за самога Господа. Он је познао Бога, а прво је њега Бог познао. Када је упознао Бога, Његов благи лик, Његову љубав и решеност да Он спаси овај свет, он га је толико заволео да је рекао: „Не живим више ја, него у мени живи Христос“. Тај исти Павле описује се у данашњем апостолу. Говори за себе, неће себе да истиче, али каже: „Знам једнога човека који је у телу или ван тела узнесен до трећег неба где је чуо неисказане речи, које човеку није допуштено говорити.“ Дакле, не може овоземаљски човек то да чује нити да говори о томе, јер су то речи надумне; то су речи самога Бога, речи истине. У Царству небеском само је истина и само се то чује; само се чује слављење Бога и од херувима, серафима и анђела и арханђела, који једним устима и једним срцем славе Бога и певају: Свјат, Свјат, Свјат Господ Саваот, пуно је небо и земља славе Његове. Црква Божја је стуб и тврђава истине. Ту обитава Бог кроз свете тајне и ту је радионица нашега спасења. То је радионица спасења Преподобне мати Параскеве. Она је 50 година живела у пустињи, као и Марија Египћанка у чијем житију се помиње да је Зосиму свештенослужитеља питала за свету Божју Цркву и за народ како живи, јер она 50 година није имала контакта са људима. Ипак је живела у Цркви. Како? Тиме што се молила за Цркву и тиме што је од Цркве добијала благодат и молитве.

-Света Параскева је заштитница рода нашега православног. Она је од нашега рода Српкиња у Епивату рођена, међу Грцима и међу разним народима и чије су мошти због најезде Турака, једно време биле у Београду, на Калемегдану,

да би после тога биле на разним местима док се на крају нису обреле у Јашију, у Румунији. Тамо мошти Свете Петке чине чудесна и велика дела Божја. Објављују силу Божју и приводе народ Богу. То је исцељење – није исцељење да обајемо нешто, да кажемо две, три речи, буди здрав. Онда си здрав када упознаш Бога. Данас славимо још један велики догађај – Седми Васељенски Сабор који се догодио 787. године. На њему се после осам векова почело да расправља о иконама, јер у Старом Завету стоји да не требамо да се клањамо никаквом лику, ничему изрезбареном. Ипак, Господ Исус Христос дошавши собом донео је тај Лик, Лик којим се ми спасавамо. То је Лик Спаситеља нашега који никад нико није нацртао у почетку. Његов лик је остао на убрусу Вероникином када је ишао да страда, када је обрисао своје знојаво и крваво лице и од тада су многи почели да сликају иконе. Први је апостол Лука који је насликао неке иконе Пресвете Богородице које су све до данас чудотворне, а онда су почели људи у Цркви да сликају оно што доживљавају, рекао је Владика и додао:

-Наш Женик, Господ Христос ће поново доћи да суди овоме свету и зато док још имамо времена да се потрудимо да читамо Свето Писмо, да слушамо реч и поуку Светог Писма, да када год можемо дођемо у Цркву, да запалимо свећу, да се помолимо, а најпре да долазимо на свету Литургију и учествујемо у светотајинском животу Цркве.

После свете Литургије уприличена је трпеза љубави, за време које се бираним речима епископу Јустину и верном народу обратили бивши и садашњи пароси протојерej Србољуб Стојковић и јерej Предраг Радојевић.

spc.rs